

[OBŁAGANIE *sb n*

N sg obłągani(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. obłagać.

Proszenie o przebaczenie, przebłaganie; przen: o Chrystusie [za co]:

Wyrażenie: »obłaganie za grzechy«: Ráduyciełz fie Krześciánie/ bo wam dan iełt Kriftus. Kochaycie fie grzełznicy/ boć wam przyłzedł iednacz wáfz/ y obłágánie zá grzechy wáfze. GilKaz Cc4 (Linde s.v. obłagać).

Szereg: »jednacz i obłaganie«: cf Wyrażenie.

FP